

SNÄCKAN

Åsa Jungnelius

Med en feministisk utgångspunkt ser jag på tunnelbanestationen och det fysiska hållrum den utgör, som en gigantisk skulptur, en snäcka. Det monumentala hållrummet bildar insidan på snäckan och kan läsas som en hyllning till moderskapet men också vänskapen, faderskapet, omhändertagandet och kollektivets värnande av de många. Tunnelbanan är i sig ett omhändertagande, satsningen på utbyggnaden av kollektivtrafiken handlar om hänsyn till framtida generationer både i fråga om social och ekologisk hållbarhet. Det offentliga rum en tunnelbanestation utgör är en hyllning till människans förmåga att samverka och organisera sig. När jag skriver ett feministiskt förhållningsätt menar jag i vid bemärkelse, det vill säga ett jämställt förhållningsätt till dina medmänniskor.

Juryns motivering:

”Med en stor lekfullhet presenterar förslaget ett överdåd av färger, material och former. Rosa glittrande förförelse och skulpturalt överflöd som förvandlar rummet till en hemlig berättelse om skatter och mystiska material. Rumsligt och materialmässigt övertygande. I vårt kaotiska och högteknologiska tidevarv kan uttryck som Snäckan påminna oss om vår gränslösa fantasi och barnets magiska inre universum.”